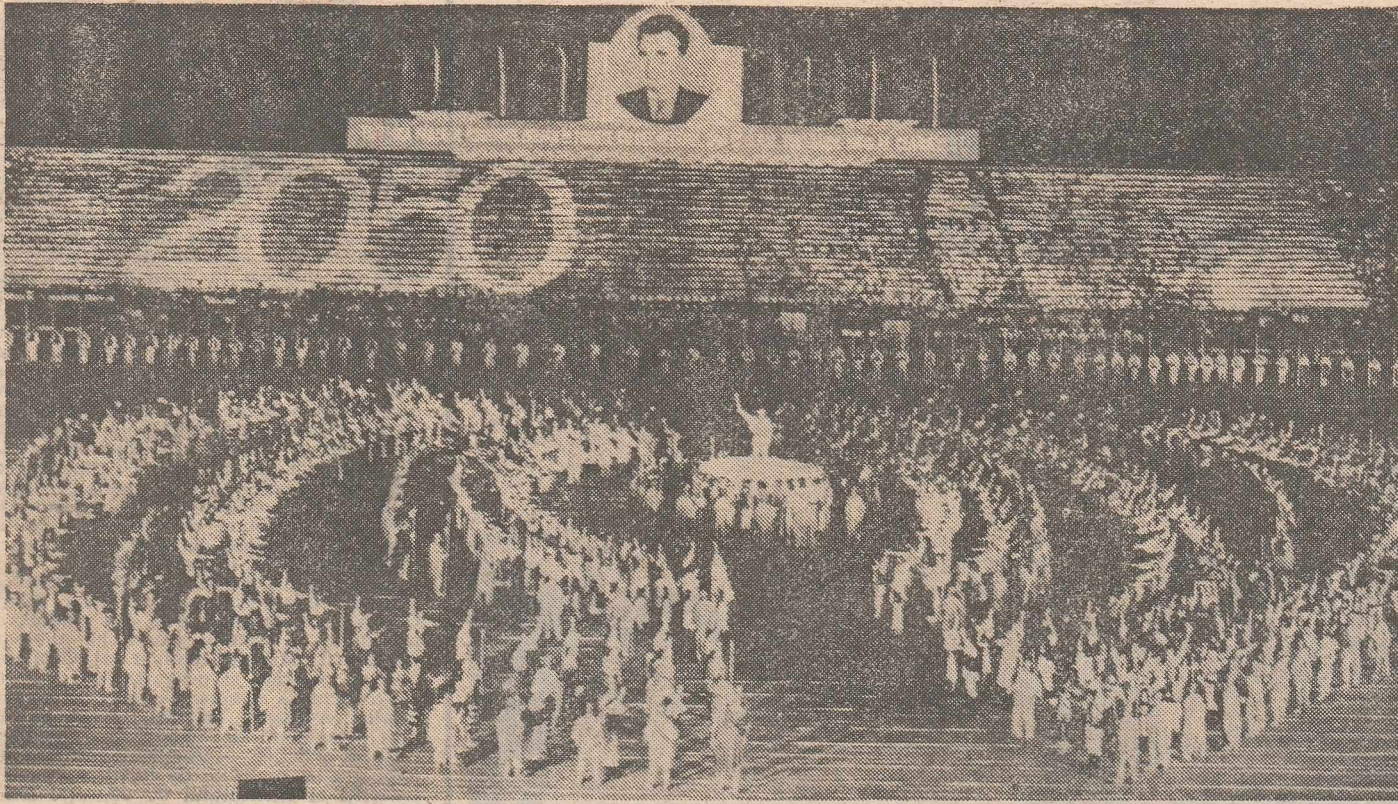

EROI AU FOST, EROI SÎNT ÎNCĂ

15 ANI PENTRU ISTORIE

Mutații care au schimbat înfațișarea României

De ce considerăm cei 15 ani care s-au scurs de la Congresul al IX-lea al partidului perioada cea mai fertilă și mai bogată în realizări din întreaga istorie a României? Iată câteva argumente.

În acest deceniu și jumătate în care economia mondială înregistrează mari convulsii, când în numeroase țări ale lumii economiile naționale cunosc stagnări sau chiar reculuri, România face pașii cei mai vițoși în dezvoltarea forțelor de producție, făurind o economie cu o structură modernă întemeiată pe o valorificare și gestionare superioară a resurselor interne, pe accelerarea ramurilor de înaltă tehnicitate.

Industria, ramură conducătoare, purtătoare a progresului tehnic și de a cărei dezvoltare depinde mersul înainte al întregii economii, cunoaște în acești ani un salt epocal, producția sa fiind de 5,7 ori mai mare în anul 1980 față de 1965. Nu-i vorba doar de o simplă creștere cantitativă, deși la condițiile țării noastre și aceasta era extrem de importantă, ci și de marcante transformări calitative. Pentru că, iată, ritmurile cele mai dinamice le cunosc construcțiile de mașini și industria chimică a căror pondere în ansamblul industriei va depăși 47 la sută la finele acestui an. Are loc un intens proces de înnoire și modernizare a producției; nu-

(Continuare în pag. 12—13)

VASILE BARAC ■

INIMA DACO-ROMANIEI

Chemare la Ulpia Traiana

O Sarmizegetusă îngropată
Ne-așteaptă să o scoatem în lumină,
Inima ei sub soare iar să bată,
Urnind civilizația latină.

Din flori pornește-o antică aromă,
În oameni cîntă, latinească, spusă,
Să dezgropăm această nouă Romă
Numită dacic Sarmizegetusa.

Ca singele care-și impacă rana,
Ca un recul aducător de astre,
Veniți, români, la Ulpia Traiana,
Să dăm din nou măsura stirpei noastre.

Ne-așteaptă aici, sub scoartă și sub iarbă,
Întreaga sapiență strămoșească,
Latini superbi și daco-geți cu barbă
Și-i gata iar Augustus să se nască.

Aici e casa sfințită a vechimii,
Pridvorul dulce al bătrinei nații,
Dovada că am fost aicea primii,
De cînd e soare-n cer și jos Carpații.

Pe Ulpia, pe sacra ei ruină,
Nestersii pași ai neamului rămiie,
Tresari, sub stele, Dacie latină,
O, Dachie, Băcie și Băcile.

Veniți, compatrioți, un glas vă cheamă
Să v-arătați blazonul înc-o dată,
Vă cere Sarmizegetusa — mamă
Și dacul Decebal — bătrînul tată.

Aici, sub noi, cetatea e fierbinte
Și se aud din lut acorduri grave,
Ruini scandează dacice cuvinte
Și vîntul către Muncel cîntă: Ave !

Veniți să dăm deplină sănătate
Ruinelor pindite trist de comă,
Pe rădăcina de latinitate
Să înflorească iar această Romă !

Precum pe-un cap de om sînt două buze
Și ele-i dau, gîndirii lui, țaria,
Aceste două Sarmizegetuse
Sînt gura ce rostește România.

Cînd patrii vor să-și cumpere trecutul,
Noi îl avem aici, e cald ca rana,
Să dezgropăm cu grijă începutul,
Veniți, români, la Ulpia Traiana.

Sudoare și efort să se consacre,
Azi, rădăcinii noastre legitime,
Călcați atent aceste locuri sacre,
În tînda casei noastre din vechime.

Tăcuta cetate

Te-ai tras două milenii în natură,
Puternică, jignită și ursuză,
Ai preferat tăcerea cea mai pură,
Ca Atlantida, Sarmizegetusă.

Nici testament nu ne-ai lăsat, în verbe,
Așa părea, c-ai dispărut cu totul,
Dar singe dacic pretutîndeni fierbe;
Chiar cerbilor, cînd pasc, le arde botul.

Substratul nostru, subconștiința noastră,
Formula osemintelor străbune !
S-au logodit un castru cu o brazdă,
Dar fiul lor tot despre tine spune.

Aici, în munți, cu taine, chip și nume
Te-ai tras cu-ncetul, Sarmizegetusă,
În ziua cînd te-ai supărat pe lume
Și-ai arborat o liniște ce-acuză.

Sînt cifruri ale cerului sub pietre,
Bărboșii daci, topiți în rămurișuri !
Fiorul dacic arde blind sub vetre,
Pe Olt, pe Prut, pe Mureș și pe Crișuri.

Și chiar de-ar fi urmat un mare lacăt
Între tăcere și latinitate,
Ar fi-necolțit românii și în treacăt,
Căci dacii și latinii sînt în toate.

Ți-ai tras degeaba dînspre lume scara,
Cetate mindră, aspră, decebală,
Te-a absorbit prin țevi de iarbă țara,
Din os de om și pină-n ciob de oală.

Te-ai tras aici, la marginile firii,
Dar, iată, cazii, ca dintr-un turn de apă,
Pe-o lacrimă, în țara unde mirii
Un alt popor au hotărît să-nceapă.

Din Sarmizegetusa pică rouă,
Acum și-n veac, pe Țările Române,
O nouă nație și-o limbă nouă;
Dar, Dacia temelul lor rămîne.

Trăiască dacii liberi azi și pururi !
În noi să stea mereu, la metereze,
Și pe-ale țării vechi, firești, contururi
Zamolxis cu iubire să vegheze.

Te-ai tras două milenii în natură
Și-ai revenit în noi pe-această cale,
Ești templul nostru, starea noastră pură
Noi sîntem fiii nemuririi tale.

Venim la tine, mama noastră susă,
Din rădăcina ta — noi toți altoiul,
Să-ți dăm de veste, Sarmizegetusă,
Că tu, de fapt, ai cîștigat războiul.

ADRIAN PAUNESCU ■

Democratizarea mesajului

Cumpănind evoluția spiritualității românești din deceniul și jumătate împlinit de la Congresul al IX-lea al partidului, ajungem inevitabil și la câștigul ei cel mai de preț: înțelegerea științei și culturii ca temeinică și temerară zidire. Convergența efortului de emancipare spirituală, peste prejudecăți și transplanturi străine oamenilor de știință și cultură români, cu truda investiției de întregul popor în înflorirea materială a patriei noastre, de asemenea, reprezintă o cucerire a acestor ani laborioși și fertili. Mai mult, prețul muncii intelectuale și-a regăsit măsura adevărată de-a dreptul prin puterea ei recuștigată de a înriuri nu numai conștiințele, peisajul nostru interior, ci însăși configurația peisajului material la a cărui modelare, dia cîipa în care a fost chemată, contribuie fără preget. Dintr-o dată, dincolo de specificul travaliului fiecăruia, ne-am regăsit solidari prin aceeași menire, prin interese comune și de neșeparat, muncitori, agricultori, intelectuali, și adevărul acestei solidarități, de acum, se include de la sine în înseși temeliiile unității naționale a poporului nostru, o unitate de tip nou, revoluționară.

Ne desparte o distanță uriașă de vremurile în care un agronom era un paria și un avocat venal era totul. Ne desparte o distanță uriașă de vremurile în care politica se rezuma la baston și constrîngere și știința se considera dezlegată de tumultul existenței diurne. Și este de meditat astăzi pînă și asupra faptului apariției în limbajul nostru curent a noțiunii de politică științifică.

În acest context generos al Epocii Nicolae Ceaușescu, cultura s-a desprins de

(Continuare în pagina 13)

MIHAI PELIN □

28

ANUL XXIX (1309)
10 IULIE 1980

Flacăra

Săptămînal editat de
Frontul Democrației
și Unității
Socialiste

Oficianți în templele naturii

S-a scris adesea, am făcut-o și noi, în „Flacăra”, despre planta medicinală, despre folioasele ei, unele bine știute, altele doar prezumate, altele încă nedescifrate, despre tendința, căreia i se consacră numeroși adepți, de a transforma medicina empirică a naturii într-o medicină științifică, întemeiată după toate legile și rigo-

rile. La noi, la români, eforturile ce se depun în acest domeniu se așază, se știe, pe o bogată tradiție, noi deținînd o farmacopee populară prestigioasă, așa cum deținem o astronomie sau o meteorologie folclorică ce au stîrnit interesul specialiștilor de pretutîndeni. Un recent simpozion, desfășurat sub auspiciile Facultății de agricultură a Universității din Craiova, ne-a redescoperit la o amplă și (precum vom vedea) inedită scară aceste eforturi, învederîndu-le cu pregnanță și valoarea științifică, și pe cea practică, economică.

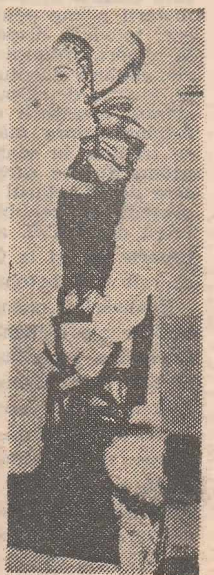
Incitantă nu numai pentru specialist, ci și pentru profan, tema simpozionului („Îmbunătățirea tehnologiilor de cultură

(Continuare în pagina 8)

ILIE PURCARU ■

Din cuprinsul revistei:

■ Merinosul de Deleni (pag. 4) ■ Mineritul, meserie dură, care-i face pe oameni buni (pag. 12—13) ■ Atelier Gică Petrescu (pag. 15) ■ Blindul și dulcele glas al chitarei... (pag. 20)

ION SĂLIȘTEANU :
Țărani (detaliu)

— Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în unități agricole din județul Constanța —

Ritm accelerat și un înalt grad de eficiență în dezvoltarea agriculturii

Județul Constanța, care a avut săptămîna trecută cîntea deosebită de a primi vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, se poate mîndri cu realizări de seamă în agricultură. Prin munca pricepută a harnicii țărîni dobrogene, în această parte a țării au apărut întinderi mari de pămînt arabil, de livezi și vii roditoare, de grădini de legume. Numai în cincinalul care se încheie în acest an, țărînimea muncitoare, mecanizatorii, lucrătorii din întreaga agricultură a județului au obținut o producție globală care întrece cu 24,6 la sută pe cea a cincinalului anterior. O puternică bază tehnică contribuie hotărîtor la obținerea, an de an, de producții tot mai mari, la diminuarea efortului fizic al lucrătorilor ogoarelor. Au fost extinse irigațiile, ajungîndu-se la o suprafață irigată de 322 000 hectare, îngrășămintele chimice se folosesc pe scară din ce în ce mai largă.

Vizita de lucru efectuată de secretarul general al partidului, președintele republicii, în unități agricole din județul Constanța, are o înaltă semnificație. Marcînd prezența conducătorului partidului și statului nostru în mijlocul lucrătorilor ogoarelor în plină campanie de vară, această vizită constituie o dovadă a preocupării statornice a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru dezvoltarea în ritm accelerat și într-un înalt grad de eficiență a agriculturii, astfel încît să satisfacă din ce în ce mai bine cererea de produse agroalimentare pentru aprovizionarea populației, de materii prime pentru industrie și să creze, totodată disponibilități tot mai mari la export. Întîmpinîndu-l cu multă bucurie, căldură și entuziasm pe înaltul oaspete, factorii de răspundere din județul Constanța, lucrătorii din agricultură au informat asupra măsurilor luate pentru a se traduce în viață cu cea mai mare promptitudine sarcinile și indicațiile trasate de secretarul general al partidului, președintele republicii. La Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 25-26 februarie a.c. și la Consfătuirea pe țară cu cadrele din zootehnie din 20-21 iunie a.c.

Realizările, măsurile și inițiativele valoroase ale oamenilor muncii din județul Constanța s-au bucurat de apreciere din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Astfel, au fost apreciate plantarea și semănarea imediată, în cultura a doua, a verzei și porumbului furajer la Negru-Vodă și la C.A.P. Hirșova. Au fost apreciate, de asemenea, succesele obținute în creșterea vitelor de cooperatorii din satul Plopeni. În acest an, de la fiecare vacă

furajată ei au obținut cîte 3 680 litri de lapte, iar natalitatea a fost de 87 de viței la 100 de vaci. Felicitîndu-i pe țărîni cooperatori de la Plopeni, pe mecanizatori pentru rezultatele obținute, secretarul general al partidului, președintele republicii, a recomandat tuturor lucrătorilor din această zonă a Dobrogei să-și intensifice eforturile pentru recoltarea la timp și fără pierderi a culturilor, să aplice întocmai tehnologiile avansate în scopul sporirii producției agricole vegetale și animale. De bune aprecieri s-a bucurat organizarea muncii la Consiliul unic agroindustrial din Satu Nou. S-a recomandat ca experiența de aici să fie folosită în toate unitățile cultivatoare de cereale din județ. La fermele de legume ale Consiliului unic agroindustrial Hirșova au fost apreciate rezultatele obținute, ca și măsurile întreprinse în direcția creșterii bazei legumicole și de fructe ale județului.

O atenție deosebită a fost acordată realizării densității optime a culturilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a criticat faptul că la Consiliul unic agroindustrial Negru-Vodă și la C.A.P. Hirșova densitatea la griu, porumb și soia este sub limită, remarcînd distanțele prea mari între rînduri, golurile în cultură, ceea ce duce la diminuarea cantității de produse agricole care s-ar putea obține în condițiile pedoclimatice deosebit de prielnice din unitățile respective.

Ca în toate dialogurile purtate cu oamenii muncii, secretarul general al partidului, președintele republicii, a făcut prețioase recomandări, dînd indicații valoroase cu privire la numeroase probleme. Interesîndu-se, la consiliile unice agroindustriale Negru-Vodă și Cobadin, de condițiile de muncă și viață ale mecanizatorilor, asupra felului în care se aplică acordul global, tovarășul Nicolae Ceaușescu a precizat că acordul global presupune ca formațiile de mecanizatori să execute pe suprafața de teren repartizată întreaga serie de lucrări — pregătirea și aratul terenului, semănatul, recoltatul, depozitarea și pregătirea terenului pentru viitoarea recoltă. Chiar și condiționarea semînței și chimizarea trebuie să intre în sarcina mecanizatorilor. Cîștigul mecanizatorilor trebuie să fie direct proporțional cu producția obținută și să fie nelimitat, ceea ce înseamnă că ei vor încasa cu atît mai mult, cu cît vor depăși producția planificată. S-a insistat asupra necesității ca formațiile de mecanizatori să fie organizate potrivit suprafeței de care dispune unitatea agricolă. Astfel, pentru suprafața de care dispune Consiliul unic agroindustrial Cobadin, secretarul general al parti-

dului, președintele republicii, a precizat că sînt suficiente 7-8 formații de mecanizatori, care urmează să se întrecă între ele într-o adevărată competiție, în care roadele muncii sînt pe deplin recompensate. Legat de activitatea formațiilor de mecanizatori, s-a subliniat că trebuie asigurată o anumită stabilitate a lor pe suprafețele pe care le lucrează, în sensul că o formație de mecanizatori să lucreze cel puțin cinci ani aceeași suprafață de teren.

În timpul vizitei, a reieșit că unele prevederi pentru cincinalul viitor sînt sub posibilitățile județului. Este cazul prevederilor cu privire la creșterea efectivelor de animale. Analizînd situația concretă, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că sînt condiții pentru mărirea efectivelor de animale și a recomandat ministerului de resort, organelor județene să revadă programele întocmite, pentru a se asigura o creștere mai rapidă a efectivelor de animale în toate unitățile agricole. Realizări și prevederi sub posibilități au fost constatate și la amenajarea, în spațiile existente, a locurilor speciale de creștere a vițelilor de prăsilă. Avînd în vedere că s-au amenajat locuri pentru 10 500 de capete și s-au prevăzută locuri pentru alte 10 000 de capete, secretarul general al partidului, președintele republicii, a apreciat că aceste cifre nu corespund posibilităților existente și a cerut specialiștilor să revadă și în acest domeniu programele întocmite, astfel încît pînă în luna septembrie să se amenajeze cel puțin 40 000 de locuri. În timpul vizitei la ferma nr. 1 zootehnică a I.A.S. Hirșova s-a apreciat că ferma trebuie dezvoltată în continuare prin construirea unor noi adăposturi pentru animale pe terenurile nefolosite dintre construcțiile existente și s-a cerut specialiștilor să introducă mulsul mecanic centralizat pe grajduri, să organizeze grupuri mecanice de muls pentru întregul efectiv de vaci al fermei. Referitor la legumicultură, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut organelor de specialitate din județ să analizeze toate posibilitățile pentru amenajarea unor noi terenuri care pot contribui la dezvoltarea producției de legume în această parte a țării.

Pe întreg parcursul vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost întîmpinat cu manifestări de dragoste, stimă și prețuire. Factorii de răspundere din județ, oamenii muncii au mulțumit conducătorului partidului și statului nostru pentru vizita de lucru efectuată, pentru indicațiile și recomandările făcute cu acest prilej, asigurîndu-l că vor acționa cu toată fermitatea pentru îndeplinirea lor.

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și-a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, sîmbătă, 5 iulie, pe stadionul Republicii din Capitală s-a desfășurat un grandios spectacol festiv dedicat împlinirii a 2050 de ani de la întemeierea primului stat dac centralizat și independent. A fost o derulare impresionantă de imagini simbolice, înfățișînd evoluția poporului nostru din zorii istoriei naționale pînă în prezent. Cu dragoste față de înaintași. În deplin respect al adevărului. Cu adîncă mîndrie patriotică și realism. Cu sensibilitate și măiestrie artistică. Integrat în suita de manifestări politice și cultural-artistice organizate în întreaga țară sub egida Festivalului național „Cîntarea României”, cu prilejul aniversării creării primei formațiuni statale centralizate prin unirea de către Burebista a tuturor dacilor din spațiul carpat-istro-pontic, spectacolul a fost un excelent prilej de subliniere a rolului determinant al maselor în făurirea istoriei și civilizației, de marcarea a influenței lor tot mai puternice în epoca actuală asupra eforturilor de edificare a unei lumi mai drepte și mai bune, de instaurare definitivă a unui climat de pace, înțelegere și colaborare între națiunile lumii.

La ora 21 și 30 de minute tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului sosesc la stadionul Republicii. Mii de cetățeni ai Capitalei, purtînd portrete și pancarte, fac o entuziastă primire secretarului general al partidului. Această primire sărbătorească este completată de admirabile momente culturale-artistice — gimnastică, și dansuri populare — realizate de pionieri, elevi și studenți ai Institutului de educație fizică și sport.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu răspund cu simpatie manifestărilor pline de căldură ale mulțimii.

Apariția secretarului general al partidului, președintele republicii, la tribună este salutăată cu îndelungi aplauze și ovații, cu puternice urale.

În tribuna oficială iau loc tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, tovarășii Emil Bobu, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Ion Coman, Nicolae Constantin, Constantin Dăscălescu, Ion Dincă, Ianos Fazekas, Ludovic Fazekas, Cornelia Filipaș, Petre Lupu, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Ion Pătan, Dumitru Popescu, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Virgil Trofin, Ștefan Andrei, Mihai Gere, Nicolae Giocan, Suzana Gădea, Ana Mureșan, Marin Rădoi, Ion Ursu, Richard Winter, Ilie Rădulescu, Marin Vasile.

Sînt prezenți în tribuna centrală membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, activiști de partid și de stat, conducători ai unor instituții centrale și organizații de masă, personalități ale vieții noastre științifice, culturale și artistice.

De asemenea, sînt de față șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră, alți membri ai corpului diplomatic, corespondenți ai presei străine.

Fanfara întonează Imnul de stat al Republicii Socialiste România. În această seară, tribuna a doua a stadionului a devenit un uriaș ecran alcătuit din mii de trupuri care „scriu” aceste cifre simbolice: 2050.

Spectacolul propriu-zis debutează cu imaginea plastică a unor așezări dacice de acum două mii de ani. În tăcerea instaurată parcă peste milenii, răsărînd încet și se înalță sunete prelunge de buciom. Apoi sînt înfățișate tablouri alegorice care evocă munca pașnică a locuitorilor, obiceiuri populare păstrate pînă în zilele noastre.

În timp ce freacă din vetrele dacice capătă ritm de horă, pe fundal se conturează: 2050 și figura marelui conducător Burebista. Suvoalele de dansatori curg spre centru unde formează „copacul vieții” — simbol al statorniciei și continuității poporului nostru. Și iarăși buciomă prelunge. Și se aud chemări de corn. Și, dintr-o dată, oastea prinde să se adune în jurul lui Burebista. Deasupra ei stăpînesc aerul tot mai multe capete de lup — celebrele steaguri de luptă ale dacilor. Și izbucnesc făcliile în noapte. Poporul se adună. În jurul marelui rege dac se-nchid cinci cercuri de viței. Care se organizează apoi în formații de luptă. Și, peste vreme, reinvie o epocă de înclăstări. Sînt așteptate legiunile romane. După care, pe fundal, apare Decebal și, lingă el, steagul de luptă al dacilor. Și vin romanii. În frunte cu Traian, cezarul. Începe bătălia.

Parcă ar fi trebuit turnat un film și nu se mai găsește pelicula, toată pelicula din lume se întrebuintează febril la imortalizarea imaginilor tuturor armelor de pe pămînt, acum, cît nu e prea tîrziu, fiindcă, de mine nu vor mai fi arme, vor fi date la topit, omenirea a renunțat la ele, și aici, la București, ca peste tot în lume, orice film trebuie aminat, și de aceea am fost chemați să vedem filmul nefilmat, să vedem scenele pe viu.

După rezistența eroică opusă dezlănțuitorilor cohorte, se apropie finalul. Ca să respecte istoria neamului său, Decebal va mai muri o dată. În așteptarea clipei se infioară noaptea. Înaintea ei, viteazul rege dac își îmbăbătează nodul: „Sus eugețul și firea, sus frunțile volnic! / Învinșu-ne-a romanul, dar... nu ne va supune — / În a sclaviei lanțuri el trupuri reci va pune. / Iubirea libertății e-al bărbăției semn. / Acel ce-n piept n-o simte, de jug și lanț e demn!” Încet-încet, o poziția maselor se schimbă, dacii și romanii se contopesc. Scene de muncă pașnică amintesc imaginile Columnei lui Traian. Este timpul formării poporului

In exclusivitate pentru revista „Flacăra”

ZIUA SUCCESULUI

Ochii și urechile lumii

Un muritor foarte curajos

A murit nu de mult Henri Miller, la 88 de ani, fără să se chinuie, așa, din bătrânețe, și dacă opera lui literară n-a fost încă prea larg tradusă în românește, tot merită să se știe că a fost unul dintre cei mai seducători scriitori ai acestui timp, un creator plin de acea forță a vieții gilgind de pasiuni, de poftă de plăceri trăsnoitoare, incantată de miracolul existenței, captivată de fiecare muritor, îndrăgostită de tumultul din fiecare clipă a trecerii. Voinic, senzual, sănătos, Henri Miller a zgâlțit bine citeva prejudecăți ale lumii, și a domolit alte citeva prostii care-și fac de cap în estetica unor conștiințe prea împăcate cu sine și cu stilul lor. Multă vreme, cronicari și concetățeni de-ai săi americani, l-au socotit obscen, vulgar și prost crescut. Privirea lui era însă adincă și cuprinzătoare, ea se uita la om și-l discuta din cap până-n picioare, avind oroare de ipocrizii și pudori nepuțincoase. Oamenii, toți oamenii — de la un lift-boy până la ultimul șarlatan — i se păreau miraculoși, demni de o maximă atenție, capabilă să smulgă miracolului toate secretele. Avea trănecălea fastuoasă. Scria cu multe cuvinte — deseori l-am suspectat ca palavrăgiu — dar frazele sale corespundeau bolboreselii mirifice a intimpărilor cu care viața năvălește peste noi. A iubit cărțile cit femeile, iar femeile cit romanele — fără a pune graniță între ele, căci ar fi fost o prostie. Se exprima natural, fără trucuri, era dat dracului și scria cărți paradisiace ca plăcere a inspirației, ca bogăție a tipurilor, ca intensitate a simțirii și a hazului care, fără a fi absurd, îți dădeau ameteala realului dar și poezia lui care te taie, ca o foame. Până la urmă — cum se întâmplă — tot încruntații au acceptat că Miller nu e un pornograf ci un euforic al dramelor venite din prea mare poftă de a fi a unui om.

RADU COSAȘU

Lumea se amuză

— Dacă vreți să ațipiți, nu vă faceți probleme că mă deranjați. Eu pot să cînt normal și în timp ce alții doarme.
(După „Paris Match” — Franța)

Imi amintese de o convorbire pe care am avut-o nu cu mult înaintea unuia din campionatele mondiale de lupte din 1968.

Un antrenor spunea:
— Pentru un loc în selecționată avem ca pretendenți trei luptători egali ca valoare. Ne tot batem capul pe cine să promovăm.

— Dacă as fi eu în locul vostru, as căuta să le cunosc bioritmul.
Interlocutorul meu mă privi surprins, ba chiar cu reproș:

— Vreți să mă fac de ris?
Au trecut doisprezece ani de atunci. Se afirmă că în acest răstimp omenirea și-a dublat bagajul de cunoștințe.

Nu demult, ziarul „Pravda” a publicat o notă în care era vorba de un sistem de prognozare, aplicat într-unul din parcurile de mașini din orasul Karaganda cu ajutorul cercetătorilor de la Institutul Politehnic. Pentru toți șoferii de autobuz și de taxi s-au întocmit așa-numite bioritmograme. Astfel, ținându-se seama de tabloul bioritmurilor, în anumite zile, șoferii nu pleacă în cursă — fie lucrează în garaj, fie se odihnesc. Rezultatul aplicării inovației: în decursul unui an numărul accidentelor de circulație s-a redus cu 20 la sută! Țineți cont: acesta nu este indicatorul unei decade sau al unei luni, pentru care să ne fi pregătit dinainte, ci al unui an de muncă obișnuit. Cite mașini și vieți salvate se ascund în spatele acestei cifre!...

Dorinta de a afla ce ne pregătește ziua de mîine a fost din vechime proprie și poeziei, și filozofilor, dar, se pare, că abia în zilele noastre începem în sfîrșit să ne apropiem de răspunsul la întrebarea, la ce se poate aștepta omul mîine sau peste o lună și cînd se află el într-o formă mai bună pentru meditație, luptă și creație. Oare nu este o fericire să prevezi aceste lucruri?

Oamenii de știință din mai multe țări, reprezentanți ai diferitelor științe care încearcă să înțeleagă și să explice din punctul lor de vedere omul, au ajuns la concluzia că activitatea noastră vitală este controlată de trei cicluri periodice bine delimitate: fizic, emoțional și intelectual. Se afirmă că, abia veniți pe lume, în noi începe, „să ticăie” nevăzut ceasul biologic, care este aproape cel mai precis mecanism din lume. Se consideră că aceste cicluri au o continuitate de 23, 28 și 33 de zile, deși trebuie să recunoaștem că există destul de mulți cercetători care pun la îndoială exactitatea absolută a acestor valori. Dar opiniile, și ale unora, și alte altora, se înfîlțesc într-un punct, și anume, toate admit că fiecare ciclu se împletește în două părți egale: prima — pozitivă, a doua — negativă. „Fluxurile” noastre sînt suprapunerii ale fazelor negative.

Cu mulți ani în urmă, autorului acestor rânduri i-a fost dat să ia cunoștință de primele cercetări în domeniul bioritmurilor efectuate de V. Șapoșnikova din Leningrad, candidat în științe pedagogice. Ea s-a ocupat de un fenomen pentru multă lume ciudat. A întocmit fișe pentru 500 din cei mai buni atleti din lume și a început să stabilească cine, și în ce perioadă a vieții lui, a înregistrat cele mai bune rezultate ale sale. A început în 1969, iar după cinci ani avea în posesia sa 7 062 de rezultate. Rezultatele „de virf” au ajutat-o să trază următoarea concluzie: creșterea substanțială a nivelului rezultatelor sportive are loc în fazele optime ale ritmului endo-

gen, care se repetă cu regularitate — la bărbați saltul se înregistrează după un răstimp de doi ani, iar la femei după un an. Ea a fost ajutată și de statistica medicală care sugera că numărul nereușitelor crește considerabil în a 12-a lună din viața unui individ; adică în acea lună care precede zilei de naștere. Deci, ziua de naștere poate fi socotită o dublă sărbătoare — și ca o trecere de la neplăceri la bucurii — căci (acest lucru este stabilit tot de V. Șapoșnikova), luna care urmează după ziua de naștere dă cel mai mare număr de reacții pozitive, recorduri și însănătoșiri. O singură lună de an... nu e cam puțin? Dar mai sînt încă și a cincea lună (sau a șasea), și a noua (sau a zecea), în care, chiar dacă nu la fel de accentuat, rezultatele sportive cresc totuși vizibil.

În urma recomandărilor formulate de V. Șapoșnikova, în luna octombrie a anului 1972, la startul unor concursuri de mică importanță s-a prezentat maestrul la triplu salt Victor Saneev; doar la câteva săptămîni după Olimpiadă, deși nici el, nici antrenorul lui, Akop Kerselian, nu se pregăteau să o facă. Dar cercetătoarea, cunoscîndu-l de mulți ani din umbră pe Saneev, i-a garantat, anume în această perioadă (deși se știe că după Olimpiadă rezultatele participantilor merg pronunțat în scădere), un rezultat „între șaptesprezece, patruzeci și șaptesprezece, cîzeci și cinci”, adică un nou record mondial. Încrederea în sfatul omului de știință s-a transformat într-un record mondial: 17m 44 cm.

În răstimpul celor patru ani care au trecut de atunci, V. Șapoșnikova a continuat să meargă cu perseverență ca deschizător de drumuri pe această cărare nebătătorită, definitivîndu-și lucrarea de doctorat.

A fost și mai este întrebată și azi: oare nu i se pare că toate acestea sînt mult prea discutabile?

V. Șapoșnikova este convinsă că sportivii sînt datori să-și cunoască zilele bune și cele slabe, pentru a-și coordona corect încărcătura fizică și emoțională și pentru a-și planifica procesul de antrenament, ținînd seama de datele științei contemporane. Deocamdată, biofisele au mai mulți adversari decît partizani. Adversarii au contrargumente judicioase. Ei spun că „credința oarbă în biofise poate dezarma moral pe antrenori și sportivi”. Ne-am învățat să aducem un om în competiție, să-l ajutăm să atingă culmea formei în cele mai importante și mai hotărîtoare zile ale sezonului: sportivul este plin de optimism, iar voi vreți să veniți cu biofisele voastre și să-i spuneți că îl așteaptă zile proaste. N-ar fi aceasta un deserviciu? Argumentul este serios și nu-l putem niciun fel ignora.

Totuși, ipoteza își afirmă insistent dreptul la existență. Antrenorii fac din ce în ce mai des apel la psihologii pentru a fi ajutați în coordonarea procesului de antrenament cu datele biofiselor.

Să ascultăm ce spune însăși V. Șapoșnikova: „Dacă ipoteza existenței perioadelor „critice” și „optime” în viața omului se va confirma, aceasta ne va da ocazia să ne gîndim la corectarea felului de viață al fiecăruia dintre noi. Se poate ca schimbările să se refere la graficele anuale de muncă, astfel ca concediile să coincidă cu perioadele „critice”, scutindu-ne de o încordare fizică sau creatoare suplimentară într-o perioadă nepotrivită pentru acest lucru. Poate că fie-

care cuplu își va căuta propria lui perioadă optimă pentru nașterea unui copil, pentru ca acesta să mostenească cele mai bune însușiri ale naturii lui umane”.

O mică digresiune, care are o legătură nemijlocită cu cele spuse. Profesorul român Scutasu-Comăneanu scrie că n-ar fi deloc rău dacă viitorii soți ar ști că cele mai reușite căsnicii le au perechile în care soții se completează unul pe celălalt (în funcție de datele referitoare la timpul în care s-au născut), adică căsătoriile dintre cei născuți primăvara și vara, sau, respectiv, vara și toamna, etc., că cel mai adesea copilul conceput într-o perioadă apropiată de data de naștere a tatălui, este băiat, iar de data de naștere a mamei, este fată.

Multe lucruri în această ipoteză își așteaptă verificarea și confirmarea. Să strîngi faptele, să le interpretezi, să nu spui pripit un „da” definitiv, și mai ales, un „nu” categoric. Și chiar dacă e „nu”... La un moment dat, Institutul „Kurceatov”, după terminarea unuia dintre studiile de cea mai mare importanță, a fost remarcată merituos și munca celor care duseseră cercetările „cître un impas”, ajutînd astfel la excluderea căilor false și la croirea drumului către telul urmărit.

Viața ne convinge tot mai insistent că cercetările specialistei V. Șapoșnikova și ale celor care se situează pe aleele științifice cu ea au serioase perspective.

În U.R.S.S. a apărut și s-a emis imediat cartea „Capacitatea voastră de muncă azi” (autori N. Agreșanjan, M. Gorșkov, L. Kotelnik, I. Sevcenko), care are drept scop să ajute cititorul să-și afle zilele optime și critice. Apar din ce în ce mai des informații despre folosirea mașinii electronice de calcul în întocmirea biofiselor și despre introducerea sistemului de biofise în activitatea practică a colectivelor de muncă.

La scurt timp după întoarcerea mea din Baguio, unde se purtase lupta pentru titlul suprem la sah, am primit invitația de a-mi împărtăși impresiile la editura „Moskovskii rabocii”. Întîlnirea a avut loc la 26 septembrie 1978. La sfîrșit, mi-am permis să exprim următoarea idee:

— Cei care cred în teoria bioritmurilor se tem foarte mult de perioada nefavorabilă pentru Anatoli Karpov, care începe la 30 septembrie și durează aproximativ pînă la 9 octombrie: în acest timp campionul va fi într-o fază negativă a ciclurilor emoționale și intelectuale, deși va fi pretendent la o ascensiune.

Înțelegem în ce situație ambiguă m-am fi găsit dacă pronosticul nu se justifica și... as fi fost sincer bucurios să nu se justifice. Am sesizat privirile nedumerite ale auditoriului. Totuși, organizatorul întîlnirii s-a referit conciliant la declarația mea, spunînd: „E greu de crezut cele spuse, dar hai-te să așteptăm”. În acel timp, A. Karpov conducea cu o diferență de trei puncte.

Între 30 septembrie și 9 octombrie campionul a pierdut trei partide. Desi... toate acestea ar putea fi o coincidență. Din fericire, Karpov a reușit să-și arate cele mai bune calități în partida decisivă, care a coincis cu ziua „optimă”...

ALEXANDR KIKNADZE
(A.P.N.)

Tusea pe cap de locuitor...

A fuma sau a nu fuma? Iată întrebarea pe care, hamletizînd cu decență, și-ar putea-o pune fumătorii, trăgînd eventual mai adînc din țigară, sau nefumătorii care au dreptul să se afle în orice dilemă, chiar și în aceasta, conturată, să recunoaștem, din altruism. În cazul de față, problema îi privește și pe unii și pe ceilalți pentru că, adesea, nefumătorii sînt împinși să fumeze ceea ce fumătorii au terminat. Fumul inspirat direct din țigară sau din ce lasă fumătorii în urmă a căpătat asemenea proporții încît problema aceasta a început să fie abordată ca o răclă cu impact planetar. Revista „World Health”, editată de O.M.S., a avut de curînd pe copertă nu întrebarea drastică „a fuma sau a nu fuma?” ci exclamația și mai drastică: „fumat sau sănătate — alegeți!”

Evident, lumea alege, unii fumează și alții nu, asta se întîmplă de o bună bucată de vreme, dar problema nu este, neapărat, cu cît crește cantitatea de tutun utilizat pe cap de locuitor, ci cu cît tutunul se înscrie mai adînc în capitolul de drame ale umanității, acestea fiind, cum se știe, destule. Se pare că bolile endemice din lumea a treia, diversele ravagii cauzate în țările sărace de lipsa de igienă și de al-

tele asemenea au început să fie concurate de un rău în plus, valabil și în lumea întîi, și cumpărat în general cu pachetul.

Se fumează în ultima vreme mai mult în Japonia, în Italia, Canada, Suedia, Belgia și Olanda și exemplele pot continua. Anual, fumatul reprezintă cauza directă a decesului a 348 000 de persoane în S.U.A. și a 55 000 în Anglia — subliniază un studiu dat publicității la Geneva de Organizația Mondială a Sănătății (O.M.S.), care recomandă tuturor guvernelor să adopte reglementări mai stricte pentru a pune capăt „acestei plăgi a civilizației contemporane”. Se apreciază că numărul de decese înregistrate în S.U.A. din cauza fumatului ar fi și mai ridicat dacă în ultimii ani nu s-ar fi constat o ușoară scădere a cantității de tutun consumate pe locuitor. În schimb, în aceeași țară însă, consumul global de țigări s-a situat anul trecut la un nivel record, înregistrîndu-se o creștere sensibilă a numărului fumătoarelor.

Numărul de țigări în creștere pe plămîni de locuitor reprezintă — s-a calculat — o scădere a șansei de viață. Fiecare țigară echivalează cu 5 minute de viață mai puțin. Unii fumători își pot face sin-

guri calculul probabilităților pe această temă a certitudinii... Și marile companii producătoare își fac un calcul, e adevărat, invers și poate de aceea în pas cu alarma lansată pe această temă contracarează prin afișe, spoturi publicitare și altele asemenea prudența care a început să tenete cererea pe această piață. Se lansează colorate și adormitoare butade precum: țigara cutare vă aduce fericirea, țigara cutare vă consolidează încrederea în sine sau, culmea, fără țigara cutare la întîlnirea cu iubita dumneavoastră sînteți un logodnic pierdut!

Pe autostrăzi, pe marile blocuri, în parcuri și restaurante, la radio și televiziune marile firme păcăne din castaniete publicitare, obsesiv și iresponsabil, un singur slogan din care rezultă că cine nu scoate fum nici nu poate trăi, deși adevărul este exact invers. O asemenea răsturnare de termeni presupune un efort nu numai de jonglerie cu sensurile, dar și cu banii.

Anul trecut companiile cu renume în industria cu pricina au cheltuit 2 miliarde de dolari numai pentru a convinge că 5 minute de tutun sînt 5 minute de împlinire delicioasă care merită 5 minute de viață vai de capul ei, fără filtru și fără fum...

RADU BUDEANU

U.R.S.S. „A pune spiridușul galben (soarele) la hamul energetic” — astfel își definește misiunea specialistii de la Institutul pentru energia solară al Academiei de Științe din R.S.S. Turcmenei

Cine afirmă că n-am înregistrat creșteri, și încă simțitoare, pe tărîmul fotbalului? Iată — după cifrele publicate de „Amanahul Sportului” — în 1977, 25 de jucători purtaseră tricoul echipei reprezentative; numărul a sporit la 36 în 1978 și pînă la 45 în 1979! Mai departe, debutanții în această echipă au fost șase în 1977, 11 în 1978 și 15 în 1979. N-avem la dispoziție date, însă presupunem, cum pot presupune pe drept toți amatorii de fotbal, că cifra jucătorilor selecționați, fără să fi participat totuși la nici un meci interțări, trebuie să se afle pe adevărate culmi. O altă culme este aceea că unii fotbalisti, care au jucat în 1979 sub tricoul reprezentativ, astăzi, după un singur an, nu mai sînt titulari nici la echipa lor de club! Mostre ale acestei inspirate selecții: Lung, Lucuță, Ștefan, Speriatu, Stan (Gloria) și am mai numărat 17 nume de tineri oameni care n-au jucat decît o partidă. Cum prima jumătate a anului în curs s-a desfășurat sub aceleași semne ale tentativei de record, nu mă mai miră lipsa de credit cvasigenerală a conducerii tehnice de la lotul reprezentativ.

Partea cea mai neplăcută a acestei vînzolei prin porțile echipei este faptul că an de an s-au discreditat jucători tineri ori mai vîrstnici pînă la punctul de confuzie al valorilor fotbalistice cu mediocritățile. Ceea ce atrage după sine, printre alte neajunsuri grave, lipsa de încredere și de răbdare a opiniei publice fotbalistice. Mi-e teamă că, dintr-o asemenea cauză, nu numai jucătorii, ci și orice om nou care ar veni la cîrmă, fie el pus pe treabă și cu multă competență, ar avea de suportat consecințele neîncrederii și ale lipsei de răbdare. Dar amatorul de fotbal nu poate fi făcut vinovat, sub nici un motiv, de această stare de spirit. Lui nu i se cuvine reproșul pen-

tru lipsa de răbdare — a trecut un an, au trecut doi, trei sau chiar patru, ba cu un antrenor, ba cu altul, totuși nimic valabil nu s-a sedimentat. Pe planul rezultatelor, în 1979 s-au jucat zece partide interțări și s-au cîștigat două (cu Grecia și cu Cipru). În 1980, au avut loc șapte asemenea partide și nu s-a obținut victoria în nici una dintre ele. Bilanțul este deci mai slab decît cel din anul trecut.

Ce se întîmplă? Chiar n-avem fotbaliști buni, cum sună refrenul antrenorilor? La cluburi sau la echipa reprezentativă, vina se aruncă aproape în exclusivitate pe spinarea soldaților, ca și cum majurii nici usturoi n-au

Paravanul

mîncat, nici gura nu le miroase. Mai mulți amatori de fotbal mă întrebau mai zilele trecute, cînd în toi era tirgul anual al antrenorilor, pentru ce se mută mereu acești tehnicieni, de pildă, pentru ce un antrenor care avea cea mai bună echipă și cel mai bun lot s-a transferat la alta, bucureșteană? Ce să le răspunzi oamenilor? Se vede treaba că pe respectivul antrenor îl domină interesul personal, iar partea pur profesională o trece pe planul al doilea. Așa procedează și alții care-și schimbă la nesfîrșit echipele, de dragul citorva zeci de mii în plus sau din alte motive extrafotbalistice. Iar în condițiile nivelului scăzut de profesionalitate, ce paravan poate fi mai eficient decît jucătorul? Acest paravan trebuie înlăturat. Antrenorul, cînd sosește la noul său club, știe componen-

ța și calitatea lotului respectiv; pe această bază, semnează contractul și obligațiile, inclusiv competiționale, pe care și le asumă. Pe mai departe, instruirea, sub toate aspectele, educația, de asemeni, intră în sfera responsabilității sale depline. Dacă lucrează ca lumea, rezultatele încep să se vadă din primul an, ulterior, acestea se consolidează. Dacă nu, atunci încep pretextele, concomitent cu căutarea altor fraieri pe care să-i tazeze de bani. Echipele suferă de pe urma păcălelilor, suferă jucătorii, instruirea acestora, dar și reputația lor. Indirect, se restringe și baza de selecție a loturilor reprezentative, un număr de jucători se degradează cu adevărat, altora li se compune fals o astfel de tristă faimă.

Antrenorul corect profesional nici nu face o semînștruire de ochii profanilor, nici nu-și denigrează jucătorii. Mai degrabă, el pornește la recondiționarea aptitudinilor jucătorilor, tehnice, fizice, sufletești, obținînd, la capătul muncii perseverente, valori noi și o nouă valoare de echipă. Nu-i nevoie să mai reamintesc publicului de fotbal ce a făcut Viorel Mateianu în cîțiva ani cinstiți la Baia Mare. Însă, aș vrea să desprind, în același spirit, nota nu numai optimistă, dar și realistă, a considerațiilor acestui remarcabil antrenor pe marginea turneului final european. De la fața locului, ne spunea Mateianu că și noi avem în țară jucători buni, mai buni decît mulți dintre participanții la acel turneu. Concluzia ne stă la îndemînă — avem deci jucători cu care să ne alcătuim echipe tari, avem jucători din diferite generații cu care să ne construim o echipă reprezentativă de competiție. Nu de jucători ducem lipsă...

VALERIU MIRONESCU ■

Lotul României — Telex olimpic

Jocurile Olimpice de la Moscova se vor deschide simbatic, 19 iulie. În zilele următoare vor începe întrecerile la 21 ramuri sportive, cu un total de 203 probe, supravegheate de 3500 arbitri. Bilanțul trofeelor cucerite de sportivii români la precedentele Jocuri, din 1976: în total 27 de medalii: 4 de aur, 9 de argint, 14 de bronz. După numărul de medalii, la Montreal am avut bilanțul cel mai bun din istoria participării românești pe tărîmul olimpic (München — 16, Mexico — 15 etc.). De-a lungul diferitelor ediții, reprezentanții noștri au cîștigat 99 de medalii; deci, prima medalie pe care o vor cucerii sportivii români la Moscova va purta nr. 100. Năzuințele și obiectivele olimpice ale tricolorilor noștri sînt pe măsura dezvoltării grandioase a sportului în România socialistă: rezultate și clasamente mult mai bune decît la Montreal, medalii de aur, argint, bronz, mult mai multe decît în 1976. Va lua parte la Jocuri o numeroasă delegație românească — peste 250 de sportivi — care timp de patru ani s-a pregătit pentru viitoare succese în spiritul indicației președintelui României socialiste, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU: „...factorul principal pentru a obține victorii, pentru a te putea ridica pe treptele cele mai înalte, în sport ca și în alte domenii, îl constituie munca, perseverența”. Cînd apar aceste rînduri, cel dintîi grup de sportivi din lotul olimpic român se și află la locul de întreceri — sînt reprezentanții noștri în probe de iahting, probe care se vor desfășura în zona portului Tallin. Navigatorii noștri sînt la prima lor participare olimpică și fac parte toți din Clubul Nautic A.S.E. București: Mihai Butucaru, student la arhitectură, ne va reprezenta la clasa Finn; Mircea Carp, inginer la Întreprinderea de mecanică fină București, și Adrian Arendt, inginer la T.C.L. Constanța, vor concura pe un iaht românesc, fabricat la C.P.L. Reșhin, în cadrul clasei F.D. (Olandezul zburător); Andrei Chiliman, inginer la I.P.A. București, și Cătălin Luchian, mezinul grupului, 18 ani, elev în clasa a XII-a a Liceului „Gheorghe Lazăr” București, își vor încerca puterile la clasa Tornado. Unul dintre punctele forte ale lotului olimpic român, echipa feminină de gimnastică, va pleca miine spre orașul Olimpiadei. Formația, cea mai puternică din lume, este cam aceeași care a cucerit în decembrie trecut titlul de campioană mondială. Antrenorii Marta și Bela Karoli au selecționat în lot și pe Teodora Ungureanu, supunînd-o la verificări cu prilejul unui recent turneu în R.F. Germania; vom asista la un „come back” al Teodorei? În același timp cu fetele, va porni la

drum și echipa masculină de gimnastică, băieții purtînd în suflete ambiția unui loc fruntaș în clasament și a unei medalii de bronz. Dan Grecu, multiplu nostru campion, aspiră, firec, dîncolo de „bronzul” de la Montreal. Noutăți de la brații noștri handbaliști: Radu Voinea, Vasile Stîngă și Cezar Drăgăniță sînt complet restabiliți și la punct cu antrenamentul. Din păcate, renumitul nostru portar Cornel Penu s-a accidentat și este definitiv indisponibil. Portar titular: Nicolae Munteanu. Lotul de handbal va fi alcătuit din 14 jucători, dintre care numai doi portari. Au participat la trecutul turneu olimpic — Munteanu, Voinea, Drăgăniță, Folker, Birtalan, Cosma. Debut olimpic pentru jucătorul român de superclasă, Vasile Stîngă; dar și pentru alți tineri handbaliști de respirație internațională — Maricel Voinea, Durău, Vasilache, Dumitru Marian. Turneul de handbal începe la 20 iulie, contra formației Kuwait; urmează Algeria (22), Iugoslavia (24), U.R.S.S. (26), Elveția (28). Succes în drumul spre medalia de aur, handbaliști români! La caiac și canoe, flota românească va avea echipajele în toate finalele probelor! — spun specialiștii federației. Două echipaje, pe distanțe diferite, în alcătuirile Patzaichin-Căpusta și Patzaichin-Toma Simionov atacă medalii de aur; de asemenea la caiac, Vasile Diba (pe 500 m) și Ion Birlădeanu (pe 1000 m). Luptătorii sînt alt virf de lance al lotului nostru, cu Ștefan Rusu

și în cea mai bună formă, cu Alexandru și Draica, Gingă și cellalți, gata pentru întrecerile care vor începe chiar la 20 iulie.

Formația feminină de canotaj academic, ramură în care școala românească este pe cale de afirmare la cel mai înalt nivel, își propune, aidoma celor din caiac-canoe, să califice echipajele în toate finalele, șase la număr. Șanse considerabile la primele locuri și medalii: Sanda Toma — schif 1; Homegi Olga și Valeria Răclă — schif 2 visle; Elena Oprea și Florica Dospinescu — schif 2 fără circiaci. În natație, Carmen Bunaciu, dar cu o floare nu se face o întreagă primăvară. La atletism, sportul olimpic nr. 1, avem un singur nr. 1 în persoana Evei Zörgö, sulițășă capabilă de rezultate extraordinare. Grupul semifondistelor cuprinde atlete bune și cu expertiză — Fița Lovin, Natalia Mărășescu, Ileana Silai, Maricica Puică. Să ne provoace surprize plăcute discobola Florenta Tacu sau ștabela feminină de 4 x 400 m? Neobositul Ilie Floroiu va avea de ales două din trei probe favorite — 5000 m, 10000 m și maraton. Vasile Bichea (3000 m obstacole) și Horia Toboc (400 mg) vor intra în finalele olimpice? În proba în care se sare mult peste 2,30 metri, ne vom juca șansele cu Adrian Proteasa, talent capricios, dar foarte îndrăzneț pe timpul concursului, și cu Sorin Matei, talent fără capricii și foarte echilibrat. Sorin are numai 17 ani; ne trebuiau mai mulți tineri talentați în rîndurile atleților noștri. Vă dorim cele mai bune rezultate vouă, Adrian, Sorin, colegelor și colegilor voștri.

Nadia Comăneci și Dan Grecu, două din marile noastre speranțe la Olimpiadă

Omul care joacă

Zbenguiala din iarbă...

Fotbalul de mare performanță, acela pe care încercăm noi să-l jucăm mai bine sau mai rău, nu mai este de mult o plăcere atît pentru cei care-l joacă, cit și pentru aceia care sînt chemați să-l antreneze, oameni aduși de multe ori la limita infarctului.

S-a spus că este o afacere rentabilă, mai nou a fost asemuit chiar cu un război, dar fiind o dispută în care se confruntă mari interese și pasiuni, este cu certitudine un fenomen — joc foarte serios. Implicațiile scorurilor sale sînt de multe ori, prin evenimentele ce le nasc, greu de controlat, căpătînd chiar dimensiuni istorice. În urma rezultatelor nesatisfăcătoare ale echipei reprezentative la C.M. din Mexic, s-a remaniat guvernul în Anglia în 1970 sau, tot ca urmare a unui nevinovat joc de fotbal, între Salvador și Honduras s-a declanșat celebrul „Război al fotbalului”, cu tunuri, bombe și tot arsenalul morții. Sigur, sînt momente de excepție ce-și găsesc o mare parte din explicații atît în puterea cu care soarele mai încinge prin diferite părți ale mapamondului frunțile deja înfierbîntate de suferințele obiective ale vieții, cit și prin capacitatea subconștientului de a deveni conștient neașteptat atunci cînd nu a fost satisfăcut de ceva în care a crezut foarte mult. De exemplu, la mondialul mexican, atmosfera creată i-a îndreptățit pe suporterii englezi să creadă că marea lor echipă își va păstra titlul suprem cucerit cu patru ani în urmă. Eșecul a creat reacții puternice, aducătoare de critici aspre partidului aflat la guvernămînt. Chiar dae primul ministru de atunci s-a dovedit un demn reprezentant al tradiționalului umor britanic spunînd că: „Am cercetat cu atenție lista jucătorilor care ne-au reprezentat în Mexic. Nici unul nu este membru al partidului nostru”; supărarea a fost prea mare și, ca de atîtea ori în istoria Angliei, partidul la putere a căzut, ajutîndu-l însă pe „noul venit” — singurul de sute de ani — ca de obicei, din opoziție... N-am folosit nume pentru că ele nu au aici mare importanță. Evenimentul contează și el va apărea mereu lansat de această nevinovată zbenguială prin iarbă. Ca o dovadă, actuala senzație de excepție pentru „calcio-ul” italian, scandalul meciurilor truate. Sigur că Italia se respectă și aici din toate punctele de vedere. Nu este vorba de înșelarea lui „Toto calcio”; asta nu mai interesează de mult. A avut loc o înșelăciune chiar în subsolul legii, „Toto nero”. Mafia și „brigăzile” teroriste nu se ocupă cu fleacuri, merg cu jaful pînă la fundul mocrilei! Întîmplarea în sine, demnă de a fi romanzată de un Chasse, sigur dacă ar avea puțin timp pentru subiecte pe care lumea lui i le oferă — are și ea umorul ei. Ca dealtfel, orice întîmplare ce se petrece în părțile mai „răsăfate geografic” de ultimele secole. Se spune chiar că Italia ar fi putut face o „squadra” mai bună pentru turneul final al „Cupei Europei” din jucătorii incriminați și așezați (nu știm încă în ce sistem de joc), pe banca tribunalului — de data aceasta — din Foro Italico. Conducătorul acestei „trupe” putea fi potentul industriaș Felice Colombo, fostul președinte al divizionarelor B acum, A. C. Milan, demn de toată încrederea. Numai ca să tacă, le-a oferit celor doi organizatori, chipurile escrocați, 20 de milioane. Nu vă speriați!... de lire. Și fastul procesului a fost respectat de la prima sedință! S-a venit cu avocați, escortă „de prieteni”, genți miraculoase, costume de rigoare, cam ca-n „Padrino”. Mai amărit, Paolo Rossi a venit în „jeans”. Se pare că la prima înfățișare cel mai mult a durat „mitraliatul” fotografilor, zîmbetele nevinovate și constituirea ca parte civilă a celor doi organizatori „negri”, înșelați de jucătorii Bolognei, care au luat banii (mulți), au zis da, și au făcut invers. După puține minute, întreaga adunare discuta la un aperitiv, pe terasa celebrelor terenuri de tenis, insufletită, despre jocul din seara precedentă al azzurilor. Sentința este unică. Chiar dacă sabia justiției va cădea, Caligula și Nero pot fi min-dri...

Pe lîngă acești profesioniști, jucătorii Drobetel-Tr. Severin care aduceau mingea din plasă la centru cit mai repede, pentru ca Gloria Strehaia să aibă timp să-i bată la 15 goluri diferență, sînt mici copii și n-au nici șansa reciclării.

CORNEL DINU ■

Flacăra Redacția București, Piața Școlii 1, căsuța poștală 3312, cod 71341. Telefoane: 17 60 10, 17 60 20, interioare: Sector publiciști-comentatori (Ilie Purcaru, Nicolae Cristache, Nelu Ionescu) — 1 517, 16 23; Secția politică-economică (Lionel Nițescu, N. Gr. Mășanu, Ion D. Goia, Liviu Timbus) — 1 623; Secția cultură-cenaclu (George Arion) — 1 619; Secția probleme social-cetățenești (Adrian Dohotaru) — 1 618; Sector știință, sport (Ovidiu Ioanitoaia, Emanuel Valeriu) — 1 606; Secția reportaj-anchete (Mihail Pelin) — 1 518; Secția relații cu publicul (Marga Nedelea, Mihai Stănescu) — 1 787; Sector fotoreportaj — 1 595; Secretariat de redacție (Dan Birlădeanu, Ion Predoșanu) — 1 782, 1 521, 1 744. Adresa tele: 17 78 82 și 17 50 10 — interior 1 783; secretar responsabil de redacție (Tudor OCTAVIAN) — 17 60 10 interior 1 611; redactor șef adjunct (Nicolae ARSENIU) — 17 50 10 interior 1 786; redactor șef — 17 60 10 interior 1 822. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Școlii”. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — Departamentul Export Import presă. P.O. BOX-136-137, telex: 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3.

Redactor-șef: ADRIAN PĂUNESCU